

סדר שבועה אושפיזין

בכל לילה מוחג הסבות, קדם שיפנס לספה, יעמוד בפתח ויאמר (מ"לשון חכמים" ח"א):

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו ורחימו ורחילו, ליתרא שם יו"ד ה"י באותיות וא"ו ה"י בוחרא שלים בשם כל ישראל. ובשם כל הנפשות והרוחות והנשמות המתחכים אל שרשי נפשנו רוחנו ונשמתנו, ומלבושיהם ותקריבים להם שמבקלות אצילות

בריאה יצירה עשיה, ומכל פרמי אצילות בריה יצירה עשיה דכל פריצה וספירה דפרמי אצילות בריאה יצירה עשיה. הנה אנחנו באים לקום מצות עשה לישב בספה. כמו שצונו וי אלהינו בתורתו הקדושה על ידי משה רבנו עליו השלום "בסבת תשבו שבעת ימים, כל האורח בישראל

ישבו בסבת: למען ידעו דרתיכם כי בסבות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים". לתקן שרש מצוה זו במקום עליון. לעשות פונת ויצרנו שצונו לעשות מצוה זו. להשלים אילו העליון ולקום סבת דוד להחיות העשרה לישנה. ולהשלים שלמות תקון הנפשות

בכל לילה יאמר השורה השיבת לאותו הלילה כמסדר כאן:

ליל א':

החסד הפנימי העליון הנקרא יומם. יומא דבליל לבקרו יומי שהוא החסד שבחסד מאימא עלאה לרחל אמנו. וגם תקבל עוד רחל אמנו החסד העליון שבכל החסדים דאור מקור מאימא עלאה קדישא שהוא החסד שבחסד שפה:

ליל ב	ליל ג'	ליל ד'	ליל ה'	ליל ו'	ליל ז'
לרחל אמנו אור המקור החסד שבנבורה מאימא עלאה קדישא:	לרחל אמנו אור המקור החסד שבתפארת מאמא עלאה קדישא:	לרחל אמנו אור המקור החסד שבנצח מאימא עלאה קדישא:	לרחל אמנו אור המקור החסד שבהוד מאימא עלאה קדישא:	לרחל אמנו אור המקור בלילות החמשה חסדים שביסוד מאימא עלאה קדישא:	לרחל אמנו אור המקור בלילות החמשה חסדים שבמלכות מאימא עלאה קדישא:

והובן בחסד כסא ויתמקנו הנבורות ויתבסמו. וכן שנתמר: "וימינו תחבקני". והנה אנחנו ישראל בני מלכים בני המלכות רחל עקרת הבית. עשינו חסדה במצות וי אלהינו אשר היא כנגד עניי כבוד. בכתוב "ועני וי עליהם יומם". והם שבעה עניים.

וכנגדם הם שבעת ימי חסדה. והנה אנחנו יושבים בצל אור המקור המתפשט עליה המקור וסובב אותה. ובישיבתנו בה ימשך אלינו מן האור המקור ההוא: אבינו אב הרחמן, פרוש עלינו סבת שלומה. ותקנונו בעצה טובה מלפניה.

ובצל בנפיק תסתירנו. ושמר צאתנו ובואנו לחיים טובים ולשלום. ויתקנום בנו מקרא שכתוב על ידי דוד מלך ישראל "וי שמרה וי צלה על יד ומינה". כי היות עזרתה לי, ובצל בנפיק ארנו". ויתקנום בנו מקרא שכתוב על ידי הושע הנביא "תשבו

ראשי תבות תחיה ביה: לומם יצוה וי חסדו וכלילה שירה עמי. תפלה לאל חיי: תראנו וי חסדה. וישעך תתן לנו: וחסד וי מעולם ועד עולם על יראיו. וצדקתו לבני בניו: תודו לוי כי טוב. כי לעולם חסדו: ראשי תבות אחיה: אהב צדקה ומשפט. חסד וי מלאה הארץ: תודו לאל השמים. כי לעולם חסדו: ויהי חסדה וי עלינו. פאשר יתלנו לה: תנה עין וי אל יראיו. למנוחלים לחסדו: ראשי תבות אדני: אתה וי לא תכלא רחמיה ממני. חסדה ואמתה תמיד יצורני: תמינו אלהים חסדה. בקרב היכלה: תחית בחסדה עם זו נאלת. נחלת בעזה אל נה קדשה: לי וגמר בעדי. וי חסדה לעולם. מעשי ידך אל תרה:

אל מלא רחמים. פרוש עלינו סבת רחמים ושלום. כי אתה וי הפורש סבת שלום עלינו ועל כל ישראל ועל ירושלים עיר הקדש תבנה ותבונן במהרה בימינו אמן: עולו אשפיזין עלאין קדישין. עולו אבהן עלאין קדישין למתב בצלא דמהימנותא עלאה. בצלא דקודשא בריך הוא: ליעול

ליל א'	ליל ב'	ליל ג'	ליל ד'	ליל ה'	ליל ו'	ליל ז'
אברהם רחיקא אבא קדישא וליעול עמיה: יצחק ויעקב, משה אהרן, יוסף ודוד:	יצחק עקידא אבא קדישא. וליעול עמיה: אברהם ויעקב, משה אהרן, יוסף ודוד:	יעקב שלימא אבא קדישא. וליעול עמיה: אברהם יצחק, משה אהרן, יוסף ודוד:	משה רעיא מהימנא. וליעול עמיה: אברהם יצחק ויעקב, אהרן, יוסף ודוד:	אהרן אהרן. וליעול עמיה: אברהם יצחק ויעקב, משה, יוסף ודוד:	יוסף צדיקא. וליעול עמיה: אברהם יצחק ויעקב, משה, אהרן ודוד:	דוד מלכא משיחא. וליעול עמיה: אברהם יצחק ויעקב, משה אהרן ויוסף:

"בסבת תשבו שבעת ימים". תיבו אשפיזין עלאין קדישין. תיבו אבהן עלאין קדישין למתב בצלא דמהימנותא עלאה בצלא דקודשא בריך הוא. ופאה חולקנא וזבאה חולקהון דישראל. דבתיב "כי חלק וי עמו, יעקב חבל נחלתו":

אחר כך ישוב בספה ויאמר (מ"לשון חכמים" חלק ב'): ליל א' ואברהם וזמן בא בימים, וי ברך את אברהם בפל': ז' פעמים: ליל ב' ויצרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים, ויברכהו וי: ז' פעמים: ליל ג' מה טובו אהליך יעקב, משכנתך ישראל: ז' פעמים: ליל ד' תורה צוה לנו משה, מורשה קהלת יעקב: ג' פעמים. והאיש משה עני מאד, מכל האדם אשר על פני האדמה: ג' פעמים. ולא קם נביא עוד בישראל במשה, אשר ידעו וי פנים אל פנים: ג' פעמים. ליל ה' וידבר וי אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר פה תברכו את בני ישראל, אמור להם: יברכה וי וישמרה: יאר וי פניו אליך ויחנה: ישא וי פניו אליך וישלם לה שלום: ושמנו את שמי על בני ישראל, ואני אברכם. ג' פעמים: ליל ו' ויצבר יוסף בר בחור הים הרבה מאד, עד כי חדל לספר כי אין מספר. ג' פעמים: בן פרת יוסף בן פרת עלי עין, בנות צעדה עלי שור. ג' פעמים: וליוסף אמר מברכת וי ארצו, ממנה שמים מלא, ומתהום רבצת תחת: וממנה תבואת שמש, וממנה נרש ירחים: ומראש הררי קדם, וממנה גבעות עולם: וממנה ארץ ומלאה ורצון שבני סנה, תבואתה לראש יוסף ולקדקד גזיר אחיו: ג' פעמים. ליל ז' ויהי דוד לכל דרכו משביל, ויי עמו: ג' פעמים. מגדול ישועות מלכו, ועשה חסד למשיחו לדרד ויצרעו עד עולם: ג' פעמים.